

כל הבשר פרק שמיני חולין

גו א ב מ"י פ"ט מה"ל
מ"ח הלכה מ וע"ש
ע"ש ע"י"י"ס"כ כ"ט ק"ח:
נח ג מ"י ט"ס פ"ט
הלכה ה

נח ג מ"י ט"ס פ"ט
וע"י כ"ט וז"ל וכו'
וכ"מ סגמ ט"ס ע"ש
י"ד ט"י כ"ט ס"ק ג :

אמאי מותר חלב נבלה הוא - מאלן היה מדקדק רבינו שמואל
למ"ד מין במיט לא במיל לריך תרי ששים ששים ברוב
לכטל טעם חתיכה נבלה וששים בחתיכה היתר לכטל רובט היוגא מן
הנבלה וקשה לרי לבריו דמטי גדי אסרה תורה ולא חלב והלא בעלמא
חתיכה של היתר נעשית נבלה מדרבנן

הלב אמאי מותר חלב נבלה הוא לעולם
קסבר רב אפשר לסוחמו אסור ושאינו התם
דאמר קרא ° לא תבשל גדי בחלב אמו גדי
אסרה תורה ולא חלב וסבר רב גדי אסרה
תורה ולא חלב והא איתמר חצי זית בשר
וחצי זית חלב שבשלו זה עמו זה אמר רב לוקה
על אכילתו ואינו לוקה על בשולו ואי ס"ד גדי
אסרה תורה ולא חלב אאכילה אמאי לוקה
חצי שיעור הוא אלא לעולם קסבר רב חלב
נמי אסור והבא במאי עסקינן כגון שנפלא לתוך
יורה רותחת ° דמבלע בלע מפלמ לא פלמ
סוף סוף כי נייח הדר פליט ° כשקדם וסילקי
גופא חצי זית בשר וחצי זית חלב שבשלו זה
עם זה אמר רב לוקה על אכילתו ואינו לוקה
על בשולו מה נפשך אי מצטרפין אבשול נמי
לילקי אי לא מצטרפין אאכילה נמי לא לילקי
לעולם לא מצטרפין ובבא מורה גדולה לוי אמר
י"אף לוקה על בשולו וכן חני לוי * במתניתין
* בשם שלוקה על אכילתו כך לוקה על בשולו
ובאי זה בשול אמרו בבשר שאחרים אוכלין
אורו מהמת בשולו ואפשר לסוחמו עצמו
תנאי היא דתנאי ° מפת חלב שנפלה על
החתיכה כיון שנחנה מעם בחתיכה החתיכה
עצמה נעשת נבלה ואסרת כל החתיכות
כולן מפני שהן מינה דברי ר' יהודה וחב"א
עד שתתן מעם ברובט ובקיפה ובחתיכות
אמר רבי ° נראין דברי ר' יהודה בשלא ניער
ושלא כסה ודברי חכמים * בשיעור וכסה
מאי לא ניער ולא כסה אילימא לא ניער כלל
ולא כסה כלל מבלע בלע מפלמ לא
פלמ ואלא ° לא ניער בתחלה אלא בסוף
ולא כסה בתחלה אלא בסוף אמאי הא
בלע והא פלמ קסבר 'אפשר לסוחמו אסור
מבלל

חלב אמאי מותר - הרי חלב מטעם שנבלע בשאר נבלה שהרי
נאסר וכשחזר ונפלט בשאר החלב הוא ליה מין במיט חלב אסור בחלב
היתר ורב אית ליה מין במיט לא במיל : חלב נבלה הוא - זה שנבלע
ונכחה : גדי אסרה תורה ולא חלב - ואפילו חלב מותר ואפילו היה
תורה אור : בשאר שיעור גדול לתת טעם בשאר בכל
החלב ס"ל נמי לרב לחלב מותר : חצי
זית חלב - הכי משפרין יין וחלב וכל
משקה לשעור במיט מביא סם מלא
משקין ומביא זית וטחן לתוס היות
והמשקה יולא לתוך והוא דנפיק הוי
כזית וכך היא שטייה בחוספתא בפרק
זיזר שאכל : לוקה על אכילתו - דכזית
איסור אכל : ואינו לוקה על בשולו -
לקמן מפרש טעמא
לעולם קסבר רב חלב נמי אסור. רבי

היה ר"ש בו טעם איסור או איסור
מיט בלא טעם : והלא במאי עסקינן -
דאמר רב לעיל בשאר אסור חלב מותר
כגון סגפא אורו זית לתוך ויורה רותחת
דמה שבולט איט פולט שכל זמן שאיט
נח מרתמותיו איט פולט : שקדים
וסילקי - לאורו זית קודם שמתנו :
לעולם לא מצטרפי - לעשות איסור
אל"כ היה בו בתחלה כשיעור וכי אמר
רב לוקה על אכילתו שבה מורה גדולה
ולדדון אמר רב למילתיה אכל חצי זית
בשר וחצי זית חלב הבא מורה גדולה
שנכשבל בה שיעור מזה ומזה ונאסרו
לוקה על אכילתו שאכל שיעור שלם
איסור של שם אחד ואין לוקה על בשולו
דאם בשל חצי זית בשר וחצי זית חלב
זה עם זה לפי שאין מצטרפין מכלל
היתר לקרות איסור עד שיהא בכל
אחד לעשות איסור לעולם : אחרים -
עובדי כוכבים כלומר שנכשבל כל לרבי:
כיון שנחנה טעם בלחמה חתיכה -
כלומר כיון שיש בה כדי ליתן טעם
בלחמה חתיכה הכל איסור ואפילו טעם
את הקדרה דאיכא למימר נחלק לכולן
והרי אין בו כדי לאסור אל"כ אסור
וטעמא מפרש לקמיה : מפני שהן מינה -
לפיכך אסרת כולן ואפילו הן אלקי שיש
בהן כדי לכטל חתיכה האיסור 'כו'
דכיון דמיט ניהו לא בטיל טעמא

דבשר דנפיק מניה שאף טעם הבשר נאסר : והכ"ל עד שהטעם טעם
כו' - ק"ד דאעפא קיימי עד שיהא בה כדי ליתן טעם ככולם אין כאן
איסור אפילו בחתיכה ראשונה מפני שהוא חוזר ונכחה : קיפה - דק
דק של בשר שיועד לקולי קדרה : נראין כו' - מפרש לקמיה כולה מילתא
דרבי : ניער - הגיס בה במגיס המגער את הקדרה מתפשט הטעם
ככולה וכן המכסה אותה מפני שמי השוליים עולין עד (ה) פה ויורדו :
אילימא לא ניער כלל - אמאי נאסרות האחרות : מבלע בלע - היא
חתיכה : מבלע לא פליט - באחרות את טעם החלב שהחלב בגנה של
חתיכה הוה : לא ניער בתחלה - וקבלה חתיכה את הטעם והח"כ
ניער חזרה ופלטתה באחרות : הא בלע והא פלט - מה שבלע וחזרה
להתירה והאיסור שולא מנחה אין בו כשיעור לאסור : קסבר אפשר
לסוחמו אסור - מפני שכולה נעשית איסור וכל הגסחת מנחה אסור
וכל הנשאר בה אסור וכיון דאף טעם בשר שבה נאסר חוזר ואסור
האחרות אפילו הן אלקי דמין במיט לא במיל :

ופריקין
המים והשני יבלע מן המים האסורין ודחי פליטת ענמו לא יבלע אבל פליטת כלי אחר יבלע וגם כלי הראשון אינו מכניס כולו בבת אחת במים
רוחמים וה"ל מה שנגעם חתלה פולט וד' השני שמכניס אחר"כ בולע מה שפלט לכו הראשון לכו נראה דאין להגשיל כלי בן יומו כשאר במים ס'
לכל להגשיל דמדין דלא אסרה תורה אלא בן יומו' לא הגשילו אלא כלים קטנים בתוך הגדולים שהיה במים ששים לכטל האיסור ובערב
פסח קודם ארבע שעות מותר להגשיל כלי של חמץ אע"פ שאין במים ס' דאיכא ג' טתיט טעם של היתר חמץ נ"ט בכלי והכלי נ"ט במים
המים חורין ובלעין בכלי ועדיין הוא היתר שהוא קודם הפסח : ור"ב ר"י חכמים כשיער מאי ניער אילימא ניער בסוף ולא בתחלה -
ה"מ למיפדך מכלל דלרבנן אפילו לא ניער כלל מבלע בלע מופלט לא פליט אלא דפיך טפי שפיר :

נראין
צרכו וכו' והוא נוסף חצי זית מזה ובישלו כל
שבתא החלב סמנו
ביתחיה אסור הבשר
חלב אמאי שרי כו' :
רב אמר לוקה על
אכילתו - כלומר דאכל
כשיעור בין בשר ובין
חלב ואינו לוקה על
בישולו כלומר דלא
לעולם לא מצטרפין
ורבא במאי עסקינן בבא
מורה גדולה של בשר -
החלב מבוטל ולקח חצי
זית מאורו בשר וחצי
זית מאורו חלב וחזר

ל"ב במתניתא רש"ל

תוספתא פ"ט

הגרות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה ניער
וכו' ע"פ פיה ויונדי :

ר"ל פולה

רבינו גרשום

שבתא החלב סמנו
ביתחיה אסור הבשר
חלב אמאי שרי כו' :
רב אמר לוקה על
אכילתו - כלומר דאכל
כשיעור בין בשר ובין
חלב ואינו לוקה על
בישולו כלומר דלא
לעולם לא מצטרפין
ורבא במאי עסקינן בבא
מורה גדולה של בשר -
החלב מבוטל ולקח חצי
זית מאורו בשר וחצי
זית מאורו חלב וחזר

[תוספתא דמכות פ"ג]

[ע"י תוספות (ע"ל טו)
ד"ה ס"ב]

[פסחים מד']

ובישלן פסח אחת אבישולו לא לקי דבבר מבוטל אאכילה לקי דאכל כזית אסור. באי זה בישול אסור כל שאחרים אוכלין אותו כלומר דמתחלה לא נתבשל כל צרכו : ואפשר לסוחמו עצמו תנאי היא - כלומר ר' יהודה דס"ל חתיכה עצמה נעשית נבילה וראי [ס"ל] אפשר לסוחמו אסור וחכמים דבירא להו עד שיתן פסע ברובט כלומר אינו בירא להו אפשר לסוחמו מותר לפי אין אסור עד שיתן פסע ברובט : א"ר ר' נחמן רבי יהודה בשלא ניער כו' - כלומר ר' יהודה דבירא ליה חתיכה עצמה נעשית נבלה נראין דבריו בשלא ניער כו' כי לא ניער ולא כסה לא אולי ניצוצות בכל הקדרה ובלחה חתיכה ונעשת נבילה ואסרת כל החתיכות ודברי חכמים בשיעור ושכחה דאולי ניצוצות בכל הקדרה ולא מצי לביבול בחתיכה אחת ואולי תהלב נבלתו בחתיכה ואינו אסור עד שיתן פסע בכלתו חתיכה וביקשה וברובט : סבכל

בל הבשר פרק שמיני חולין

קט

עין משפט נר מצוה

ופרכין מכלל דר' יהודה סבר כי נייער כו' גמ' אסורי מדקאמר רואה אני דברי ר' יהודה בשלל נייער בחתלה אבל אני רואה את מה שהוא חסור אף בשניער מכלל דליתיה אף בשנייער חסר מדלא קמני אמר רבי לא חומר ר' יהודה אלא בשלל נייער: הא לא בלעט חתיכה

מכלל דר' יהודה סבר כי נייער מתחלה ועד סוף וכסה מתחלה ועד סוף אסור אמאי הא לא בלע כלל אימא לא נייער יפה יפה ולא כסה יפה יפה אמר מר דוברי חכמים בשנייער וכסה מאי נייער ומאי כסה אי לימא נייער בסוף ולא נייער בתחלה וכסה בסוף ולא כסה בתחלה האמרת נראין דברי ר' יהודה בהא אלא נייער מתחלה ועד סוף וכסה מתחלה ועד סוף מכלל דרבנן סברי נייער בסוף ולא נייער בתחלה כסה בסוף ולא כסה בתחלה מותר א"ל רב אחא מדיפתי לרבינא ממיא דבאפשר לסוחפו פליגי דלמא אפשר לסוחפו דברי הכל אסור והכא במין במינו קא מיפלגי ורבי יהודה למעמיה *אמר מין במינו לא במיל ורבנן למעמיהו דאמרי מין במינו במיל האי מאי אי אמרת בשלמא דרבנן במין במינו הכא כרבי יהודה סבירא להו ובאפשר לסוחפו פליגי היינו דקאמר רבי נראין דברי רבי יהודה בהא דוברי חכמים בהא אלא אי אמרת אפשר לסוחפו דברי הכל אסור והכא במין במינו קמיפלגי האי נראין דברי ר' יהודה ואין נראין כבעי ליה *והו לא מירי: בתנאי הכרחי קורעו ומוציא את הלב לא קרעו אינו עובר עליו *הלב קרעו ומוציא את דמיו לא קרעו אינו עובר עליו *גמ' אמר

נראין דברי ר' יהודה ואין נראין דברי ר' יהודה לא בשלל נייער בחתלה אלא בסוף שחכמים לא נחלקו עליו אלא כשנייער מתחלה ועד סוף דכי האי גונא משני לשלל בפרק קמא (ד' ע"ג) גבי אבדו לו גדייו ומרגעו וזכר המוכר את הספיה (ג"כ ד' ע"ג) גבי בור וסוכך ובכמה דוכתיב ויש לומר דלא קאמר אלא היכא דלא אפשר ליה למימר בענין אחר: *הלב קרעו ומזיף את דמו לא קרעו אינו עובר עליו פירש

בזכר המוכר את הספיה (ג"כ ד' ע"ג) גבי בור וסוכך ובכמה דוכתיב ויש לומר דלא קאמר אלא היכא דלא אפשר ליה למימר בענין אחר: *הלב קרעו ומזיף את דמו לא קרעו אינו עובר עליו פירש בקונטרס במס' כרייתות (ד' ע"ג) מוקי לה בלב עוף לחץ בדמו כוונת אבן בבמה מיב כרת אם לא קרעו לאחר צולו וחי אפשר לומר כן דזהו לא אמרינן בהקומץ רבה (עמ"ס ד' ע"ג) דם שבטל אינו עובר עליו אם אכלו והא דמוקי לה ב' דם שזימה (כרייתות ד' ע"ג) בלב עוף משום דכל ענין קמי מתניין דלית עובר עליו בין חי בין מתוול ומה שפירש בקונטרס דבשר הלב אינו נאסר שהלב חלק הוא ואינו צולע דהיי אמרינן בפסחים (ד' ע"ג) שאני לב דשע אומר ר"מ לחץ בלחך על זה נעשות מעשה דחיה בעלמא הוא ב' כיצד לולין (פסחים ד' ע"ג) דהוה בעי למיפשט מיניה דאמרינן כזולעו כן פולטו מדקמני קורעו לאחר צולו ודמי שאני לב דשע אבל למאי דמסיק דכזולעו כן פולטו וכו' לא אמרינן דשע ולא בלע וקורעו לאחר צולו היינו לאחר ללייתו לשיך ציה כזולעו כן פולטו שדם טפל לחץ אבל בקרה חסור ולא אמרינן דשע ולא בלע: אינו

[לעיל ק' וס"ג]

[י' סדר של בתיא ערוך]

א מ"י פ"ע מהלכות מלכות אסורות הל' יב סנה לאוין קמח טו"ט י"ד ס' סעיף ה'

ב א מ"י פ"ז מהל' מ"א הלכה ו' ועי' בהשגות ובמ"מ סנה לאוין קמח טו"ט י"ד ס' ע"ב סעיף ה'

ב ג מ"י ס"ה הל' ו'

[ועי' חו"ס' כ"מ ד"ה מכלל וס' נדה ג"ד ד"ה שאף]

כ ג מ"י ס"ה הל' ו'

[סוכה לו: וס"ג]

פסחים ע"ד: כרייתות כ"ב

הגהות הב"ח (י' רש"י ד"ס מכלל וכו') זירין וחוה שנייער בסוף שום: (ג' ד"ה וממיל' ו' אלא כשכוס מוכר ופלקה:

יבינו גרשים

כלל דר' יהודה סבר כי נייער מתחלה ועד סוף אסור אמאי הא לא בלע כלל אימא לא נייער יפה יפה ולא כסה יפה יפה אמר מר דוברי חכמים בשנייער וכסה מאי נייער ומאי כסה אי לימא נייער בסוף ולא נייער בתחלה וכסה בסוף ולא כסה בתחלה האמרת נראין דברי ר' יהודה בהא אלא נייער מתחלה ועד סוף וכסה מתחלה ועד סוף מכלל דרבנן סברי נייער בסוף ולא נייער בתחלה כסה בסוף ולא כסה בתחלה מותר א"ל רב אחא מדיפתי לרבינא ממיא דבאפשר לסוחפו פליגי דלמא אפשר לסוחפו דברי הכל אסור והכא במין במינו קא מיפלגי ורבי יהודה למעמיהו דאמרי מין במינו לא במיל ורבנן למעמיהו דאמרי מין במינו במיל האי מאי אי אמרת בשלמא דרבנן במין במינו הכא כרבי יהודה סבירא להו ובאפשר לסוחפו פליגי היינו דקאמר רבי נראין דברי רבי יהודה בהא דוברי חכמים בהא אלא אי אמרת אפשר לסוחפו דברי הכל אסור והכא במין במינו קמיפלגי האי נראין דברי ר' יהודה ואין נראין כבעי ליה *והו לא מירי: בתנאי הכרחי קורעו ומוציא את הלב לא קרעו אינו עובר עליו *הלב קרעו ומוציא את דמיו לא קרעו אינו עובר עליו *גמ' אמר

[השגת חו"ס' ע"ז מהל' נעיל לו' ד"ה אמר רבא וכן בחו"ס' פסחים י' ד"ס אמר]

אזכרת היתירות אחרות ורבנן למעמיהו דאמרי מין במינו כס' לפי' לא יהא אסור עד שיתן פסע בחתיכת כולן: האי פאי אי אמרת בשלמא רבנן והכא במין ומיני כר' יהודה סבירא להו ובאפשר לסוחפו דמיני ר' יהודה בהא: מלומר בשלל נייער בחתלה אלא בסוף שחכמים לא נחלקו עליו אלא כשנייער מתחלה ועד סוף דכי האי גונא משני לשלל בפרק קמא (ד' ע"ג) גבי אבדו לו גדייו ומרגעו וזכר המוכר את הספיה (ג"כ ד' ע"ג) גבי בור וסוכך ובכמה דוכתיב ויש לומר דלא קאמר אלא היכא דלא אפשר ליה למימר בענין אחר: *הלב קרעו ומזיף את דמו לא קרעו אינו עובר עליו פירש בקונטרס במס' כרייתות (ד' ע"ג) מוקי לה בלב עוף לחץ בדמו כוונת אבן בבמה מיב כרת אם לא קרעו לאחר צולו וחי אפשר לומר כן דזהו לא אמרינן בהקומץ רבה (עמ"ס ד' ע"ג) דם שבטל אינו עובר עליו אם אכלו והא דמוקי לה ב' דם שזימה (כרייתות ד' ע"ג) בלב עוף משום דכל ענין קמי מתניין דלית עובר עליו בין חי בין מתוול ומה שפירש בקונטרס דבשר הלב אינו נאסר שהלב חלק הוא ואינו צולע דהיי אמרינן בפסחים (ד' ע"ג) שאני לב דשע אומר ר"מ לחץ בלחך על זה נעשות מעשה דחיה בעלמא הוא ב' כיצד לולין (פסחים ד' ע"ג) דהוה בעי למיפשט מיניה דאמרינן כזולעו כן פולטו מדקמני קורעו לאחר צולו ודמי שאני לב דשע אבל למאי דמסיק דכזולעו כן פולטו וכו' לא אמרינן דשע ולא בלע וקורעו לאחר צולו היינו לאחר ללייתו לשיך ציה כזולעו כן פולטו שדם טפל לחץ אבל בקרה חסור ולא אמרינן דשע ולא בלע: אינו

כל הבשר פרק שמיני חולין

סג א מ"ו פ"ג מה"ג
מחלות אכילות ה"ג
יב סג לאוין קמח טו"ט"ע
י"ד ט"ו ז טע"ף א'
סד ב מ"ו פ"ג ע"ג ה"ו
סמג לאוין קמח וכו' ט"ו
סס פ"ב ע"ג כ"ב לא סק"ג
סד ג ע"ו מ"ג ה"ר
הס"א גטית קודם
חורה וכן פסקו המ"ו
פ"ט ע"ג הלכה טו וע"ג
וסמג לאוין קמח וטו"ט"ע
י"ד ט"ו פ"ג טע"ף ט'

[עין ב"י ס' ד"ה וט"ז
לגלי גר"י]

סד ר ה מ"ו ע"ג הלכה
יב סמג ט"ו טו"ט"ע
י"ד ט"ו ז טע"ף א'

אינו עובר עליו ומוחה - פירש בקונטרס דמותר אם בשלו מאוס
דחלב שמוטה דרבנן הוא והאי כיון דלכילע ולא פירש אפילו
איסורא דרבנן ליכא משמע שרואה להעמיד כולה שמעתהא דחל
לגלי דאי לקדשה אמאי מותר הא ילא חלב וחזר ונבלע וכן פירש לקמן

אמר רבי יורא אמר רב אינו עובר עליו ומותר
והא אנן תנן אינו עובר עליו מיעבר הוא דלא
עבר הא איסורא איכא בדין הוא דאיסורא
נמי ליכא ואידי *דבעא למיתנא סיפא הלב
קורעו ומציא את דמו לא קרעו אינו עובר
עליו החם מיעבר הוא דלא עבר הא איסורא
איכא תנא נמי רישא אינו עובר עליו לימא
מסייע ליה *הבחל קורעו ומציא את חלבו
לא קרעו אינו עובר עליו הלב קורעו ומציא
את דמו לא קרעו *קורעו לאחד בשולו ומותר
לב הוא דבעי קריעה אבל כחל לא בעי קריעה
דלמא לב הוא דסגי ליה בקריעה אבל כחל
לא סגי ליה בקריעה ואיכא דאמרי א"ר יורא
אמר רב אינו עובר עליו ואסור לימא מסייע
ליה אינו עובר עליו מיעבר הוא דלא עבר הא
איסורא איכא בדין הוא דאיסורא נמי ליכא
ואידי דבעא למיתנא סיפא הלב קורעו ומציא
את דמו לא קרעו אינו עובר עליו דהחם
מיעבר הוא דלא עבר הא איסורא איכא תנא
נמי רישא אינו עובר עליו ח"ש הבחל קורעו
ומציא את חלבו לא קרעו אינו עובר עליו
הלב קורעו ומציא את דמו לא קרעו קורעו
לאחד בשולו ומותר לב הוא דבעי קריעה
אבל כחל לא בעי קריעה דלמא לב הוא
דסגי ליה בקריעה אבל כחל לא סגי ליה
בקריעה תניא כלישנא קמא דרב *כחל
שבשולו בחלבו מותר *קבה שבשולה בחלבה
אסור ומה הפרש בין זה לזה זה כנוס במעיו
וזה אין כנוס במעיו כיצד קורעו אמר רב
יהודה *קורעו שתי וערב ושחו בכותל א"ל ר'
אלעזר לשמעיה קרע לי ואנא איבול מאי
קמ"ל מחניחין היא"ה קמ"ל דלא בעינן שתי
(ב) וערב ושחו בכותל *אמרה ליה ילחא לרב
נחמן מבדי כל דאמר לן רחמנא שרא לן
כוותיה אסר לן דמא שרא לן כבדא נדה דם
מוהר חלב בהמה חלב היה חזיר מוחא
דשיבוטא גירוחא לישנא *דכוורא אשת איש
גרושה בחיי בעלה אשת אח יבמה כותית
יפת תאר בעינן למיכל בשרא בחלבא אמר
להו רב נחמן לטבחי זייקו לה כהלי והאנן
תנן קורעו הווא לקדשה והאי קתני שבשולו
דיעבר אין לכתהלהא ה"ה דאפי' לכתהלה *ואידי דקא בעי למיתנא סיפא קבה
שבשולה

אמר רב אינו עובר עליו - מדאורייתא ומותר לכתלה באכילה אם
בשלו ולא אמרינן אסור מיהא מדרבנן דהא אפילו נכחט ממנו וילא
אמרינן לקמן (דף ק"א) חלב שמוטה מדרבנן הוא והאי כיון דמנבלע
ולא פירש אפי' איסור דרבנן ליכא : דהסם מיעבר הוא דלא עבר -
ללקוח דאין בו כוונה : הא איסורא
איכא - דחגי ישוער אסור מה"ט : הא
כחל לא בעי קריעה - לאחר הבישול
מולא חמא ביה לא קרעו קורעו לאחר
בשולו : דלמא - מאוס הכי לא תנייה
מאוס דלב הוא דסגי ליה בקריעה
דלאחר בשול מאוס דכספת בשול לא
בלע דשע : אכל כחל - שהוא רך כבד
ככלע בו החלב ע"י בשול ולא סגי ליה
חו בקריעה : קבס - של טלה או של
עגל שיונקים החלב לחוד קבתו : זה
כנוס במעיו - ומשילא מדדי הבמה
חלב הוא וסחל אינו כנוס במעיו שלא
ילא מדדי הבמה בחייה ולא נאסף
אלא מובלע בבשר הוא ולא בא לכלל
חלב ומיהו לכתלה בני קריעה
מדרבנן : ועוה ככול - כוכבו בדיו
לכותל כדי שיסחט חלבו : קרע לי -
כחל קודם שתללו ולאחאי איכא מיתנין
סיפא - דקורעו מתחלתו ומותר : הא
קמ"ל - קריעה כעלמא קמ"ל או שתי
או ערב לפי שהחלב הטעוף יולא למטה
ומשילא והרי הוא חלב לא חזר ולא בעי
שתי וערב אלא לקדשה דהסודאי לרין
להוליא טלו מתחלה לפי שכהווא יולא
הרי הוא חלב גמור וחזר ומתבשל עמו
ודקתני לעיל ששקלו מותר בללי קאמר
לגלי נמי קרי בשול דכתיב בדברי
הימים (ג' לה) ויבשלו (את) הפסח :
ילגא - אשתו : הכבד - כולו דם *הוא
קרוס טעם דם לו : דם עוהר - של
בחולין ושל ימי טוהר של יולדת : מוח -
של דג שגמו שיבוטא טעמו כטעם
חזיר : גירוחא - עוף טמא הוא* :
לישנא דכוורא - יש לו טעם גירוחא :
אסר לן אשת איש - שרא לן גרושה
ואע"פ שבעלה חי : בעינן למיכל
בישרא כחלבא - ומה אמאלא היתר
דוגמחו : זייקו - שפורו טעו לה כחל
בשפוד : והא אנן קורעו תנן הסוד
לקדשה - דכי נפיק מיניה הוי חלב
שמוטה וכי הדר ומנבלע ליה אסר ליה
ודקתני לא קרעו אינו עובר עליו רב
נחמן סבירא ליה כלישנא בתרא דרב
זכרייתא מוקי לה בללי דכתיב
ויבשלו (את) הפסח בדברי הימים :
והא

קורעו היינו מאוס דכי נחבשל כבר פלט במקלת אבל חי שיש לו רוב חלב בעי קריעה : פירוש
מאוס דשע ולא בלע אפילו לקדשה או לגלי מאוס דכובלו כן פולטו כמסקנא דפסחים (דף ע"ד) : אכל כחל לא סגי ליה בקריעה אפילו לגלי
מאוס דכובלו כן פולטו לא שייך בשאר איסורים אלא בדם לחודיה : נדה דם טוהר - בסלוק של פרשת פרה יסד ר' אלעזר הקליר מן
הרם טוהר הרם מטומאת נדה (אשה) טוהרת בחייה אשה ומאשת איש יפת תואר לאשת וכנגד כותית לא פירש והכל עשה ע"פ הירושלמי :
זייקן לה כחלי - פירש בערוך כמו זייקם מלאים ודמי לזייקי דארמאז *ב' שני דמסכת ע"ז (דף לה) כלומר פתוחין וכן הכא כחל כמו
עוד נפוח מלא חלב ולא נקדע ובקונטרס פירש שפורו טעו לה כחל בשפוד : ההוא לקדשה - פירש בקונטרס דרב נחמן ס"ל כלישנא
בתרא דרב זכרייתא מוקי לה בללי דכתיב ויבשלו (את) הפסח בדברי הימים ואין זה דוחק דה"ל מוקמינן *ב' כיצד לולין (פסחים דף ע"ד) קורעו
לאחר בשולו היינו אחר ללייתו ויהי רונה לומר דבשר גמרי כלישנא בתרא דהא מיקל טפי אפילו מלישנא קמא דשרי אפילו לכתלה אלא בפירוש
דמתנייתין סבר כלישנא בתרא דקוין דשרי רב נחמן לגלי לכתלה בלא קריעה א"כ הא דקתני קורעו היינו לקדשה כדקאמר הכא וכו' קתני לא
קרעו אינו עובר עליו ע"כ אינו עובר עליו ואסור כיון דמייירי לקדשה ורבינו חס פירש דהא דלרין קריעת שתי וערב וטמו ככותל
לקדשה היינו קדשה עם בשר דלקדשה משמע עם בשר כדתנא חס (ג) כנותן טעם בקדשה אבל לקדשה בלא בשר או לגלי שרי
לכתלה בקריעה קלת וטעמא דהתמירו בה עם הבשר לפי דטעם *החלב נכנס בבשר ומשתנה טעם הבשר ויש בו טעם בשר כחלב
ולכן גזרו חכמים וכשאין הבשר עם החלב בקדשה אף על פי שלא קרעו שתי וערב כיון שקרעו קלת לכתלה מותר
לחין

הגהות הב"ח
(ה) במ"ה סא קמ"ג דלא
כענין שתי וערב
כ"ב ט"ו כ"ג : (ג) תוס'
ד"ס סא כחל לרין לכתלה
אכל כחל וכו' והא דקאמר
רב דלוי : (ג) ד"ה סא
וכי' חס ט"ו ט' כמותן
עטס נקדע :

[שכת לי ע"ג]

[תוספתא פ"ח]

ז"ל קרוס הוא ועטס

[כדלחא לעיל סג]

[תוספתא פ"ח]

כ"א אי נמי לקדשה

[ע"ו תוס' מ"ק י"א ד"ה
כוורא]

[שכת לי ע"ג]

רבינו גרשום
לימא מסייע ליה לרבנות
אינו כנוס במעיו כלומר
החל אינו כנוס (ואינו)
[אלא] בלע אבל קבת
כיון דחלב כנוס בקבה
בולעת : אי נמי לקדשה
כלומר דאי קרעו אפי'
לקדשה מותר דשיבוטא
ט"ו רג : גירוחא - עוף
טמא : דם מוהר כלומר
כל מה שרואה אשת בכל
ימי טוהרת טוהר : זייקו
לה כחלא כלומר שפורו
לה כחלא וצלו לה
דמי כבישול בשר בחלב
וחא קתני שבשולו דיעבר
אין כ"ל כלומר אפילו
קורעו דיעבר אין לכתלה
לא והוא אמר רב נחמן
הווא לקדשה כלומר
קרעו אפי' לכתלה :
(א) איכא תנא דאגב
ליב כחל : כלומר דאמר
אינו עובר עליו ומותר :

(ב) שייך לדף שאלת א"ס

ז"ל הכהר נכנס בחלב
מהר"ס

